

ประกาศจังหวัดร้อยเอ็ด
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งระดับควบ และมีผู้ครองตำแหน่งนั้นอยู่ โดยให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ประเมินบุคคลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ.ก.พ. กรม กำหนด นั้น

จังหวัดร้อยเอ็ดได้คัดเลือกข้าราชการผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น (ตำแหน่งระดับควบ) จำนวน ๑ ราย ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งที่ได้รับการคัดเลือก	ส่วนราชการ
๑.	นางเกตสุดา หงษ์สกุล	นักรังสีการแพทย์ชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลโพธิ์ชัย กลุ่มงานรังสีวิทยา

รายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคล เพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้น จัดส่งผลงานประเมินตามจำนวนและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคล หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่งผลงานจะต้องขอรับการประเมินบุคคลใหม่ อนึ่ง หากมีผู้ใดจะหักท้วงให้หักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๕

(นายสมทรง ตลประสิทธิ์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

บัญชีรายละเอียดแนบท้ายประกาศจังหวัดร้อยเอ็ด
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

ลำดับ ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ส่วนราชการ/ ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่ง เลขที่	ส่วนราชการ/ตำแหน่ง ที่ได้รับการคัดเลือก	ตำแหน่ง เลขที่	หมายเหตุ
๑	นางเกตสุดา หงษ์สกุล	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลโพธิ์ชัย กลุ่มงานรังสีวิทยา นักรังสีการแพทย์ปฏิบัติการ	๑๗๘๖๖๔	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลโพธิ์ชัย กลุ่มงานรังสีวิทยา นักรังสีการแพทย์ชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)	๑๗๘๖๖๔	เลื่อนระดับ ๑๐๐%
				 (นายนรากร สุทธิประภา) หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล		

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง การศึกษาหมอนรองคอตีสำหรับถ่ายภาพรังสีกะโหลกศีรษะ

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ เมษายน ๒๕๖๕- พฤษภาคม ๒๕๖๕

๓. ความรู้ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ปัจจุบันมีการนำภาพถ่ายทางรังสีมาใช้ประโยชน์ในการวินิจฉัยและรักษาโรคอย่างกว้างขวาง ซึ่งรังสีที่ใช้สำหรับถ่ายภาพรังสีทั่วไป (General radiography) คือรังสีเอกซ์ซึ่งเป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าความถี่สูง มีพลังงานสูงสามารถทะลุผ่านวัตถุต่างๆได้จึงต้องใช้อย่างระมัดระวัง และคำนึงถึงความปลอดภัยจากการได้รับรังสีของผู้ป่วยและผู้ช่วยจับผู้ป่วย รวมถึงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้วย ดังนั้นผู้ปฏิบัติงานในการถ่ายภาพรังสีต้องใช้รังสีในปริมาณที่พอเหมาะโดยอาศัยองค์ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการทำงานเพื่อให้ใช้ประโยชน์จากรังสีได้สูงสุด ซึ่งหากเทคนิคการถ่ายภาพรังสีไม่ดีจะทำให้ได้ภาพที่มีคุณภาพไม่ดี และจำเป็นต้องถ่ายภาพรังสีซ้ำ จะเป็นการเพิ่มปริมาณรังสีให้ผู้ป่วยถึง ๒ เท่า เนื่องจากรังสีเอกซ์เป็นรังสีชนิดที่ก่อให้เกิดการแตกตัวเป็นไอออน (ionizing radiation) ที่ใช้ในทางการแพทย์เพื่อการวินิจฉัยโรค จากการประเมินพบว่าร้อยละ ๗๕-๙๐ ของปริมาณรังสีที่ประชาชนได้รับจากรังสีที่ใช้ในทางการแพทย์นั้นมาจากการตรวจด้วยรังสีเอกซ์ และอวัยวะที่ตอบสนองต่อรังสีได้ดี (Radiosensitive organ) ได้แก่ ไขกระดูก (Bone marrow) บริเวณอวัยวะสืบพันธุ์ (Gonads) และต่อมน้ำเหลือง จึงต้องระมัดระวังและป้องกันให้ดี

กลุ่มงานรังสีวิทยา โรงพยาบาลโพธิ์ชัย มีผู้มารับบริการถ่ายภาพรังสีทั้งผู้ใหญ่, เด็ก และผู้ป่วยที่ประสบอุบัติเหตุต่างๆ ซึ่งในผู้ป่วยเด็กและผู้ป่วยจากอุบัติเหตุ มักจะพบปัญหายุ่งยากในการจัดทำเอกซเรย์เนื่องจากเด็กไม่ยอมให้ความร่วมมือ จึงทำให้การจัดทำเอกซเรย์ทำได้ยาก ต้องเสียเวลาจัดทำใหม่ และบางครั้งทำให้ภาพเอกซเรย์เสียเนื่องจากการขยับตัวในระหว่างการเอกซเรย์ได้ และท่ามาตรฐานในการเอกซเรย์ ซึ่งในการถ่ายภาพรังสีนั้น นักรังสีการแพทย์ พนักงานการแพทย์และรังสีเทคนิค จะต้องมีการเตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์ในการยึดตรึง (Immobilization) ให้ผู้ป่วยที่ไม่สามารถให้ความร่วมมือให้อยู่นิ่ง และถ้าจำเป็น ก็ต้องให้เจ้าหน้าที่หรือญาติผู้ป่วยช่วยจับให้อยู่นิ่งๆขณะถ่ายภาพรังสี เพื่อป้องกันการขยับตัวของผู้ป่วยและลดการถ่ายภาพรังสีซ้ำ

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงได้ตระหนักถึงเรื่องความปลอดภัยของผู้ป่วย และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ที่สำคัญคือ

๑.ลดการถ่ายเอกซเรย์ซ้ำ

๒.ได้ภาพถ่ายรังสีที่มีคุณภาพ

จึงได้ประดิษฐ์หมอนรองคอตีสำหรับถ่ายภาพรังสีกะโหลกศีรษะ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ใช้เพื่อรองศีรษะ ซึ่งเป็นวัสดุที่มีลักษณะนุ่ม โปร่งรังสี ไม่แข็งจนเกินไป เพื่อสามารถรองรับศีรษะได้อย่างกระชับ ทำให้ผู้ป่วย นอนนิ่งไม่ขยับหรือเลื่อนศีรษะความแข็งของแผ่นรับภาพที่ใช้ในการถ่ายภาพทางรังสีกะโหลกศีรษะ ช่วยในการจัดทำก่อนถ่ายภาพรังสี โดยช่วยให้ผู้ป่วยอยู่ในท่าที่ต้องการเพื่อเป็นการช่วยลดปัญหาความยุ่งยากในการจัดทำเอกซเรย์ ลดเวลาในการถ่ายภาพรังสี ช่วยลดความเสี่ยงต่อการได้รับรังสีโดยไม่จำเป็นช่วยให้แพทย์วินิจฉัยโรคและรังสีแพทย์แปลผลได้อย่างถูกต้อง ดังกล่าวเพื่อใช้ในกลุ่มงานรังสีวิทยา โรงพยาบาลโพธิ์ชัย

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

๑. เลือกเรื่องที่จะศึกษาจากงานที่ปฏิบัติซึ่งเป็นการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

โดยการวิเคราะห์ผล ประดิษฐ์อุปกรณ์ หมอนรองโดนัทสำหรับถ่ายภาพรังสีกะโหลกศีรษะ สำหรับผู้รับบริการ ห้องเอกซเรย์ฉุกเฉิน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการได้แก่ ใบบันทึกข้อมูลและ ระบบ PACS

๓. ลงใบบันทึกข้อมูลแบบสอบถาม การใช้อุปกรณ์

๔. จัดเก็บข้อมูล

๕. กำหนดช่วงเวลาดำเนินการ ๒ เดือน

๖. รวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์

๗. สรุปผลการดำเนินการศึกษา

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

ผลสำเร็จของงานเชิงปริมาณ

เมื่อได้มีการศึกษาประดิษฐ์อุปกรณ์ หมอนรองโดนัทสำหรับถ่ายภาพรังสีกะโหลกศีรษะ สำหรับผู้รับบริการ ห้องเอกซเรย์ฉุกเฉิน และห้องเอกซเรย์ทั่วไป ใช้เป็นอุปกรณ์ประจำห้องถ่ายภาพเอกซเรย์

ผลสำเร็จของงานในเชิงคุณภาพ

การบริการทางรังสีวินิจฉัยของกลุ่มงาน สามารถลดการถ่ายภาพรังสีซ้ำ

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

ได้นำมาใช้ภายในห้องถ่ายภาพทางรังสี ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

ในการดำเนินการศึกษาการประดิษฐ์อุปกรณ์ หมอนรองโดนัทสำหรับถ่ายภาพรังสีกะโหลกศีรษะนั้นมีความยุ่งยากในการหาขนาดศีรษะที่ใช้เป็นมาตรฐานจึงต้องทำไว้หลายขนาดสำหรับ เลือกใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสม และ ในการจัดหาวัสดุที่มีความนุ่มที่มีคุณสมบัติโปร่งแสง

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

อุปสรรคในการทำงาน ต้องหาอุปกรณ์ที่โปร่งแสง ซึ่งต้องทำการทดลองในการที่จะนำมาประดิษฐ์และใช้งาน

๙. ข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้การประดิษฐ์อุปกรณ์ หมอนรองโดนัทสำหรับถ่ายภาพรังสีกะโหลกศีรษะ ควรนำผลการศึกษาที่ผู้อื่น ศึกษาไว้และของโรงพยาบาลอื่น มาศึกษา มีการปรับเปลี่ยนที่เหมาะสมใช้ร่วมกันต่อไป

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

- ไม่มี

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

นางเกตสุดา หงษ์สกุล

สัดส่วนของผลงาน ๑๐๐%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

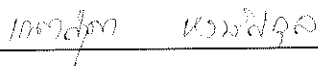
(นางเกตสุดา หงษ์สกุล)

(ตำแหน่ง) นักรังสีการแพทย์ปฏิบัติการ

วันที่..... 26เดือน..... ๓.๑.พ.ศ..... ๖5

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นางเกตสุดา หงษ์สกุล	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นายวิริยะ สาสิงห์)

ตำแหน่ง นักเทคนิคการแพทย์ ระดับชำนาญการ

วันที่.....27.....เดือน.....๓๑.....พ.ศ.....๖5.....

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)

(นายสุพัตร บุรณะเวช)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลโพธิ์ชัย

วันที่.....๓๑.....เดือน.....๓.....พ.ศ.....๖๕.....

ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

หมายเหตุ : คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียว ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้

แบบเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (ระดับชำนาญการ)

๑. เรื่อง การประดิษฐ์อุปกรณ์กันแผ่นกริดชำระ

๒. หลักการและเหตุผล

ความคมชัดของภาพมีผลต่อการวินิจฉัยของแพทย์เพื่อความถูกต้องแม่นยำ และรวดเร็วในการวินิจฉัย บางส่วนของร่างกายที่มีความหนามากจึงจำเป็นต้องใช้แผ่นกริดช่วยในการลดรังสีกระเจิง(scatter radiation) ในการถ่ายภาพรังสี แผ่นกริดต้องวางแนบชิดและขนานกับแผ่นรับภาพ จะทำให้ได้ภาพที่มีคุณภาพ

โดยแผ่นกริดที่ใช้งานมานานจะพบการชำระบริเวณขอบและมุมทั้ง ๔ ด้าน ซึ่งเกิดจากการจากการใช้งาน รวมทั้งขอบและมุมกริดแตกชำระ ทำให้ไม่สะดวกต่อการใช้งาน และ แผ่นกริดกับแผ่นรับภาพวางไม่ขนานแนบชิดกัน

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

การถ่ายภาพรังสีปัญหาที่ทำให้ภาพไม่มีความชัดเจน มีหลายประการ เช่น จากรังสีกระเจิง (Scatter Radiation) , จากการเคลื่อนไหวของผู้ป่วย (กลั้นใจไม่นิ่ง) เป็นต้น โดยนักรังสีการแพทย์ ต้องเลือกอุปกรณ์หรือวิธีการในการถ่ายภาพให้สอดคล้องกับผู้ป่วย ซึ่งในการลดปัญหาด้านรังสีกระเจิง (Scatter Radiation) มีอุปกรณ์ที่สำคัญคือ แผ่นกริด (Grid) ที่สามารถลดรังสีกระเจิงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ภาพมีความชัดเจนต่อการวินิจฉัย โดยแผ่นกริด จะเป็นตัวดูดกลืนรังสีกระเจิงที่ออกจากตัวผู้ป่วย รังสีกระเจิงเป็นส่วนที่ทำให้เกิดข้อมูลภาพที่ไม่มีประโยชน์ และทำให้คุณภาพของภาพรังสีลดลง มีความมัว(Fog)เพิ่มขึ้น ขณะที่ความคมชัด (contrast)ของภาพลดลง กริดที่ใช้งานในห้องถ่ายภาพรังสีมีดังนี้

๑. กริดติดตั้งอยู่ที่ใต้เตียงเอกซเรย์ เหนือแผ่นรับภาพในถาดบักกี้ (Bucky table tray)

๒. กริดติดตั้งอยู่ใน Bucky Stand หน้าแผ่นรับภาพในถาดบักกี้ (Bucky Stand tray)

๓. แผ่นกริดที่ใช้ภายนอก Bucky tray

ซึ่งในการปฏิบัติงาน พบว่าแผ่นกริดที่ใช้งานนอก Bucky tray เกิดการชำระ เป็นอย่างมากบริเวณขอบและมุมทั้ง ๔ ด้าน โดยสาเหตุเกิดจากการกระแทก หรือตกหล่นวางไม่ถูกลักษณะการใช้ ทำให้บริเวณดังกล่าวมีการโค้งงอผิดรูป เป็นสาเหตุให้แผ่นกริดไม่แนบชิดกับแผ่นรับภาพ ภาพถ่ายบริเวณดังกล่าวจึงไม่ชัด อีกทั้งอาจทำให้ผู้ป่วยได้รับบาดเจ็บจากแผ่นกริดบาด หรือชูดร่างกายได้

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. มีอุปกรณ์กันแผ่นกริดชำระ

๒. ประหยัดงบประมาณในการจัดซื้อ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. มีอุปกรณ์กันแผ่นกริดชำระครบทุกแผ่น
๒. ได้ภาพถ่ายทางรังสีที่มีคุณภาพ

(ลงชื่อ)

(นางเกตสุดา หงษ์สกุล)

ตำแหน่ง นักรังสีการแพทย์ปฏิบัติการ

วันที่.....26.....เดือน.....๗.๗.....พ.ศ.....65.....

ผู้ขอประเมิน